v době od 10. března do 10. června 1919 v území republiky čsl. bydlí nebo nejméně jeden rok se zdržuje.

St-l, jak patrno z vývodů stížností, přiznává sám, že v době všeobecného soupisu zdržoval se mimo území republiky čsl., — přiznává tedy sám, že n e n í u něho splněn svrchu zmíněný předpoklad, jejž cit. nařízení stanoví pro soupisovou povinnost ohledně cizozemských peněžních vkladů, náležejících osobám fysickým. Jestliže tedy žal. úřad, vycházeje právě ze zjištění, že se st-l v době všeobecného soupisu peněžních vkladů zdržoval mimo území republiky čsl., vyslovil, že cizozemský peněžní vklad st-lův vůbec nepodléhá soupisu ve smyslu cit. nařízení a z tohoto důvodu zamítl st-lovu žádost za dodatečný soupis tohoto peněžního vkladu, jest nař. rozhodnutí v souhlase se zákonem.

— — —

## Č. 5657.

**M i m o ř á d n á o p a t ř e n í. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m (S l o v e n s k o): * Stížnost na nejvyšší správní soud není přípustna do rozhodnutí správního úřadu odmítajícího učiniti opatření stran zaplacení remunerace za nákup obilí pro obilní ústav.**

(Nález ze dne 8. května 1926 č. 9853).

V ě c: Emerich J. v I. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odměny za činnost rekvisiční.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Není popřeno, že st-l v letech 1915 až 1918 pro válečný obilní ústav »Haditerměny« akc. spol., rekviroval obilí. Dovolávaje se výkazu býv. podžupana tehdejší župy nitranské Karla Th., kterým týž rozvrhl odměny 74.230 K za rekvisiční činnost v obvodu nitranského okresu konanou, žádal st-l u županského úřadu v Nitře vyplacení peníze 4500 K, dle onoho výkazu na něho připadajícího. Župní úřad v Nitře sdělil se st-lem, že na ten čas nemůže ve věci ničeho zaříditi — odvolání st-lovo do tohoto sdělení bylo nař. rozhodnutím zamítnuto — při čemž žal. úřad poukázal k tomu, že st-l neprokázal, že má proti župě XVI. uvedený požadavek, že župa ta nemá se župou nitranskou před 1. lednem 1923 nic společného a že není věcí úřadu, aby pro st-le v jeho soukromém zájmu sbíral důkazy.

Stížnost napadá toto rozhodnutí pro nezákonnost a nedostatečné řízení a uvádí: 1. že st-li odměna za rekvirování obilí přísluší podle nařízení býv. uh. vlády vydaných před 28. říjnem 1918, 2. že nárok jeho jest rozdělovacím výkazem býv. podžupana Th. číselně určen a výkaz ten jest pravoplatný, 3. že mu remunerace ta náleží za leta 1915 až 1919, 4. že župní úřad jest povinen opatřit všechny doklady ve věci potřebné, 5. že stát čsl. jest odpovědný za st-lovu pohledávku, poněvadž převzal jmění i závazky býv. žup.

Nss opřel rozhodnutí o stížnosti o následující úvahu:

Činnost, kterou st-l vyvíjel rekvirováním obilí pro akciovou společnost Haditerměny, nebyla součástí jeho činnosti veřejnoprávní, nýbrž činností v soukromoprávním poměru ke jmenované akciové společnosti,

při čemž zůstává lhostejným, jakým způsobem soukromoprávní poměr ten vznikl. Nařízení býv. uh. min. zás., jichž se st-l dovolává, nemění ničeho na jakosti tohoto právního poměru, neboť pouze ustanovují, že akciová společnost Hadi-Termény zaplatí za každých 100 kg obilí a kukuřice skutečně rekvirovaných a společnosti dodaných do fondu obecné výživy toho kterého municipia 1 Kor. a že všecky rekvisicí povstalé útraty mají být kryty z tohoto fondu. Nařízení z 28. října 1918 č. 120000 stanoví, že stálou odměnu má pouze úřední vyslanec za každý den ve skutečné službě strávený 10 K. Odměnu za každých od akciové společnosti převzatých 100 kg obilí má rozdělit prvý úředník municipia podle množství rekvirovaného obilí.

Z ustanovení těchto jde, že osoby rekvisicí obilí zaměstnané neměly přímého nároku na odměnu za tuto činnost ani proti jmenované akciové společnosti, ani proti municipiu a župě, ani proti zmíněnému fondu, nýbrž že jim nárok na odměnu mohl teprve vzniknouti, když jmenovaná akciová společnost ustanovený poplatek skutečně zaplatila a té které osobě ze zaplaceného obnosu příslušná část byla poukázána. Z toho jde dále, že — třeba rozdělení a přiznání určité odměny mělo se státi prvním úředníkem župy — nebyla tato činnost činností veřejnoprávní a rozdělení to opatřením nebo rozhodnutím správního úřadu v mezích přikázané působnosti úřední.

I když se tedy nař. rozhodnutí pokládá za rozhodnutí úřadu správního — nelze je přece hodnotiti jako rozhodnutí o nároku veřejnoprávním, nýbrž za rozhodnutí o nároku soukromoprávním, proti němuž ve smyslu § 105 úst. list. sluší hledati pomoc u řádných soudů. Jest proto dle § 3 lit. a) zákona o ss příslušnost nss-u vyloučena.

## Č. 5658.

**Příděl pastvin (Slovensko): Za platnosti zákona č. 87/1924 nepřísluší okresnímu výboru pro pašienky žádná kompetence stran přídělu pastvin.**

(Nález ze dne 10. května 1926 č. 1792).

Věc: Šimon R. v T. proti župnímu úřadu ve Zvoleni o příděl pastvin.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 20. května 1924 přidělil okr. výbor pro pašienky okresu m-ského ve smyslu zákona č. 87 z r. 1924 malorolníkům v obci S. 70 kj. pastvin za poplatek 1050 Kč a vyslovil, že nepovoluje pasení na sousední ploše měřící as 40 kj., která jest vlastně mladý les neb kultura (sadenec). Župní úřad ve Zvoleni nař. rozhodnutím k odvolání malorolníků obce S. a velkostatkáře Šimona R. výrok ten potvrdil.

Rozhoduje o stížnosti zabýval se nss v prvé řadě otázkou, byl-li žal. úřad k vydání napadeného rozhodnutí příslušný. Předmět sporu tohoto tvoří nárok malorolníků v obci S. na užívání pastviny v roce 1924. Užívání pastvin na Slov. v pastevním období 1924—1929 upravuje zákon z 26. dubna 1924 č. 87 Sb., který nabyl účinnosti dne 2. května 1924 (§ 12), tedy před vydáním shora uvedeného rozhodnutí stolice